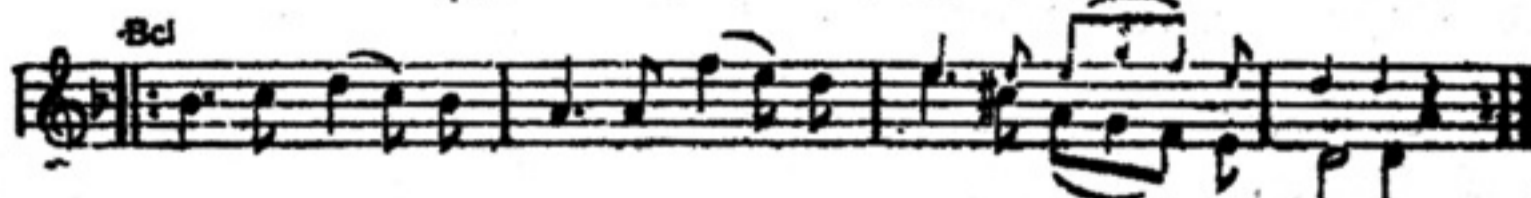

ВІЄ ВІТЕР

Ходом Один

Ві-є ві - - тер, ві-є буй - ний, ду-ба на - - ги-на - - є,

Сидить ко - зак на мо - ги - лі, тай ві - тру пи - та - є

**Віє вітер, віє буйний,
Дуба нагинає,
Сидить козак на могилі,
Тай вітру питає.**

**„Скажи, вітре, скажи, буйний,
Де козацька доля!
Де фортуна, де надія,
Де слава і воля!**

**Йому вітер відвічає,
Каже: „Знаю, знаю!
Твоя доля козацька
В далекому краю.”**

**„Твоя доля затоптана
Сіримися волами” —
Ой сів козак тай заплакав
Гіркими сльозами.**